

Zaostřeno na Summit

Na začátku školního roku nás seznámila paní prof. Keprtová s projektem Pražský studentský summit. Pro ni i pro nás to bylo něco nového, což jsme si nemohli nechat ujít, a to i přesto, že už jsme dopředu věděli, že tomu budeme muset obětovat pár pro nás drahých sobot. A tak jsme já, Anička a Nikola skočili po příležitosti, která nám umožnila dostat se do prostředí nám ještě neznámého – politiky. Bylo možné se přihlásit do několika „modelů“ - středoškolských modelů OSN (probíhajícím v českém jazyce) a NATO (v jazyce anglickém) a vysokoškolských modelů EU (česky) a V4+ (anglicky). Zapáleně jsme zkoumali prospekty a s hrůzou jsme zjistili, že uzávěrka přihlášek je již za týden!

Museli jsme tedy dát dohromady delegaci, napsat asi stránkovou esej na téma „Zahraničně-politické priority vámi vybraného státu“ a vůbec udělat vše pro to, abychom pokud možno co nejvíce zvýšili pravděpodobnost našeho přijetí.

Povedlo se. Přestože jsme celou esej odesílali asi pár minut před deadlinem, byli jsme přijati – sice těsně, ale byli! Počáteční nadšení ale vystřídala hrůza. Místo Švédska, které jsme si vybrali a o kterém jsme psali již zmiňovanou esej, nám byl přidělen stát, který se námi vybranému ani v nejmenším nepodobal – Súdán. Už jen ta představa, že budeme o tomto státě muset hledat poměrně podrobné informace, nás vyděsila. Přesto jsme se odhodlali nevzdat se hned na začátku a šli jsme do toho.

Před námi bylo pět přípravných setkání. Prvního jsme se nejvíce báli, nikdo z nás totiž s podobnými akcemi neměl zkušenosti. Dopolední část (stejně jako u ostatních přípravných setkání) se skládala z organizačních informací a mimo jiné jsme se dozvěděli, že jsme ani zdaleka nebyli jediní neznalí nováčci na Summitu – při dotazu, kdo z pléna je tam poprvé, se zvedly minimálně dvě třetiny rukou, což nám dodalo trochu sebevědomí. Krom toho jsme si také vyslechli bezesporu zajímavý projev pana ministra pro lidská práva, Mgr. Jiřího Dienstbiera.

V odpolední části programu jsme se vydali do orgánů, ve kterých byl právě Súdán zastoupen – UNESCO (věda, výchova a kultura), UNEA (environmentalita) a HRC (lidská práva). Tam byl každý z nás detailněji seznámen s průběhem dalších přípravných setkání a také nám byla poprvé nastíněna konference, tedy konec celé simulace, kde mělo vše vyvrcholit. V té době jsme ještě ani netušili, o jak prestižní a slavnou akci se jedná. Při práci v jednotlivých orgánech jsme měli i spoustu možností se blíže seznámit s dalšími delegáty, jelikož právě socializace je jedním z hlavních cílů celého projektu.

Po konci prvního setkání už jsme byli víceméně se vším seznámeni a co víc, Summit se nám už tehdy vryl do mozku. Mně osobně se o něm dokonce i zdálo! Měli jsme velké štěstí, jelikož předsednictva orgánů složená z vysokoškoláků, díky nimž vlastně celý projekt existuje, byla velmi příjemná a nápomocná, a to nejen na prvním workshopu, ale v průběhu celého projektu.

Následovala další přípravná setkání, během kterých jsme se naučili velké množství nových dovedností a zdokonalovali je. Za všechny zmíním kupříkladu psaní stanovisek na daný bod agendy, umění argumentace a vyhýbání se argumentačním faulům či prostě a efektivní hledání informací na internetu – na Summitu si totiž s Wikipedií nevystačíte. Jste nuceni pátrat na anglických stránkách ministerstva vašeho státu – a to ještě máte štěstí, pokud je vůbec má! Postupně nám byly také právě v orgánech představovány body agendy, o kterých se mělo finálně jednat na již zmiňované konferenci.

Když skončilo poslední přípravné setkání, vrátili jsme se co se týče nervozity do doby před prvním přípravným setkáním – čekalo nás totiž vyvrcholení celého projektu. Teď už to byla spíše ta „příjemná“ nervozita plná očekávání a zvědavosti, protože jsme nevěděli, co od konference čekat.

Těsně před ní jsme ale ještě měli možnost navštívit súdánskou ambasádu ve Střešovicích. To pro nás byla neuvěřitelně přínosná zkušenost, jelikož veškeré informace, které jsme o Súdánu měli, byly vždy „z druhé ruky“ - ze zpráv OSN, z webových stránek ministerstva zahraničních věcí,...

Ale mít možnost se na všechny problémy zeptat přímo paní tajemnice a dozvědět se, že Súdán vlastně není ani zdaleka tak zaostalá a nebezpečná země, za kterou ji všichni mají, byla jedna z nejprínosnějších informací z celého Summitu a naprosto nám změnila pohled na nám přidělený stát.

První den proběhlo v hotelu Ambassador-Zlatá Husa slavnostní zahájení. Bylo pozváno mnoho slavných a významných hostů, příkladem může být bývalý ministr zahraničí Karel Schwarzenberg nebo kanadský velvyslanec Otto Jelinek. Následovaly projevy delegátů všech přítomných států a mezinárodních organizací, s nimi tedy i náš projev, jehož cílem bylo shrnout, čeho všeho bychom chtěli na konferenci dosáhnout v rámci orgánů.

Další dny už byly čistě jednací. V devět ráno jsme se sešli a z Kongresového centra, kde se jednání konala, odešli až po šesté večer. V každém orgánu se projednávaly rozdílné body agendy. Za UNESCO zmíním jako příklad „Integraci uprchlíků do vzdělávacího systému“, za UNEA „Nakládání s odpadem“ a konečně za HRC „Svobodu náboženského vyznání“. Každý orgán měl celkem tři body agendy. Ačkoliv jednání byla velmi náročná, vše jsme si užili a všichni tři jsme byli rádi, že jsme se mohli celého projektu účastnit.

Samozřejmě plánujeme účast i příští rok, protože něco takového si přece nemůžeme nechat ujít! Summit doporučuji všem, které politika zajímá nebo by se o ní chtěli něco dozvědět, neboť je to projekt, který vám přinese nejen nové schopnosti, ale také přátele a kontakty. Nakonec je nutno zmínit poslední věc, která nám byla vštěpována už od začátku: Pokud Summitu obětují dostatek času a pílě, vrátí se mi to několikanásobně zpět.